

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 10.

Ottende Session.

7de Møde.

Lovsdagen den 6te Decbr.

(Forts.)

Tsicherung (fortsat): Jeg vil foreslaae, at vi for Fremtiden optage i Budgettet samtlige Tiender og ligartede Afgifter; thi deres Anvendelse vil saa komme frem igjen som Udgifter under Underviisningsministeriet, der ere aldeles nødvendige som Lønning til Præsteskabet og hvad dermed staaer i Forbindelse. Der er ikke Tale om at afstnappe en eneste Mand en eneste Skilling, men kun om at bringe det ind under Budgettet saaledes, at vi see, at vi ere os bevidste, at vi vide, hvorledes Fordelingen af disse Byrder er. Vi have begyndt med en Række af Love, — og jeg vil nævne en her, nemlig Skoleloven — hvorved vi paa byrde Communerne Afgifter, uden at de egentlig kunne forhindre det, uden at de kunne slaae ind paa en anden Vej for at naae det tilstgitede Maal. Saalænge vor Lovgivning med Hensyn til Communerne kun gik ud paa at sige: Vi ville i Befolkningens Interesse, at Communerne skulle tilvelebringe det og det, medens vi i enhver Henseende lade dem raade for, hvorledes de ville naae dette Maal, saa kunde vi lade det nogenlunde hengaae; men nu er Sagen stillet anderledes. Communerne ville efterhaanden, hvis den nu betraadte Vej fortsættes, blive ganske overordentligt bebyrdede, og det vil være skjult for os som Lovgivere derom; først naar engang vanskelige Aar komme, saa at der bliver Vanskelighed ved at udrede store Udgifter, vil man see, om man er gaaet til

Udgifter, som man maaskee ikke skulde være gaaet til. Dette værger man sig imidlertid allerbedst imod, naar man, idetmindste som Bilag, lader Communerne Budget over deres Indtægter og Udgifter træde frem ved Finantsloven, og det er ikke noget Nyt, jeg her foreslaaer, det bruges paa mange Steder, og netop paa de Steder, hvorfra vi maaskee nærmest have laant vore Former med Hensyn til Finantsforvaltningen og Finantsvæsenet; der er det Tilfældet, der træde de frem. Jeg vil gerne indrømme, at Lovgivningsmagten der ogsaa har tilegnet sig en større Indflydelse derpaa, en Indflydelse, som jeg ikke anseer for gunstig, men Et er at bringe disse Sager ind under Bevillingssystemet, og et Andet er at bringe dem ind under et Tilsyn; thi vi maae vel huske paa, at vi ikke alene ere her for at udøve vor Bevillingsmyndighed, men ogsaa for bestandigt at have Tilsyn med, hvad der foregaaer, navnlig i finantsfel Henseende.

Vi komme nu til det næste Punkt, som jeg troer, vi maae fatte i Die, og som der maa gjøres Noget ved; det er den hele Statteudskrivning og Statteopkrævning. Saaledes som vor Statteudskrivning og Opkrævning nu gaar for sig, er der den store Vanskelighed, at Udskrivningen og Opkrævningen ligge i den samme Magts Haand. Alt som Pengene blive en dyrere og kostbarere Vare, bliver det vigtigere at vide, hvilken Dag en Afgift er gaaet ind; men saaledes som Sagerne nu staae, saaledes som vort Regnskabsvæsen og Controlvæsen nu er indrettet, og saaledes som vore Stattebøger nu ere indrettede, kan egentlig ingen Control gives med Opkrævningsbetjenten, uden at man